

บทที่ 8

วิเคราะห์ผู้ฟัง

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทเรียนนี้แล้ว คุณสามารถที่จะ

- ให้คำจำกัดความ “การวิเคราะห์ผู้ฟัง”
- อธิบายความสำคัญของการวิเคราะห์ผู้ฟัง
- สรุปขั้นตอนของการวิเคราะห์ผู้ฟัง
- สรุปว่าคนวัยต่างๆ กันแต่ละกลุ่มมีลักษณะที่แตกต่างกันอย่างไร
- จัดการกับปัญหาทางวินัยที่คล้ายคลึงกัน

ข้อพระคัมภีร์สำคัญ

“แต่พระเยซูมิได้ทรงวางพระทัยในคนเหล่านั้น

เพราะพระองค์ทรงรู้จักมวลมนุษย์ และสำหรับพระองค์ไม่มีความจำเป็นที่จะมีพยานในเรื่องมนุษย์ ด้วยพระองค์เองทรงทราบว่ามิอะไรในมนุษย์”
ยอห์น 2:24-25

คำนำ

ก่อนที่คุณจะเริ่มต้นสอนคุณจำเป็นต้องทำสิ่งสำคัญซึ่งได้แก่ วิเคราะห์ผู้ฟัง ตั้งเป้าหมายและวางแผนการสอน

บทนี้อธิบายถึงวิธีที่จะวิเคราะห์ผู้ฟัง ส่วนบทต่อไปอีกสองบทจะเกี่ยวข้องกับเรื่องการตั้งเป้าหมายและการวางแผนการสอน

วิเคราะห์ผู้ฟัง

“ผู้ฟัง” หมายถึงกลุ่มคนซึ่งคุณจะต้องเป็นผู้สอน

“วิเคราะห์” หมายถึงการศึกษาบางสิ่งบางอย่างจนถึงรายละเอียด ทั้งนี้เพื่อจะตรวจตราอย่างถี่ถ้วนถึงลักษณะเฉพาะตัวของสิ่งนั้นๆ อย่างระมัดระวัง เป็นการศึกษาที่ละส่วนของทั้งหมดโดยรอบคอบ

การวิเคราะห์ผู้ฟังหมายถึงการศึกษาอย่างรอบคอบถึงคุณลักษณะเฉพาะของกลุ่มคนที่คุณวางแผนการที่จะสอนพวกเขา

ความสำคัญของการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ผู้ฟังเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะว่ามีหลายสาเหตุที่มีผลต่อการเรียนรู้ ซึ่งรวมไปถึงด้านภาษา การศึกษา วัฒนธรรม ความสามารถทางกายภาพ ความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ เพศ สถานภาพทางการแต่งงาน สถานภาพทางสังคม ระดับของสถานภาพทางเศรษฐกิจ ความจำเป็นส่วนบุคคลและอายุ เป็นต้น

หากคุณมิได้วิเคราะห์ผู้ฟังของคุณ เป็นไปได้ที่คุณอาจสอนเขาสูงกว่าหรือว่าต่ำไปกว่าระดับการศึกษาของเขา หรือไม่เหมาะสมกับระดับความเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณของเขา คุณอาจใช้ภาษาที่พวกเขาฟังแล้วไม่เข้าใจ คุณอาจไม่ได้เสนอบทเรียนที่เกี่ยวข้องกับสังคมที่เขาอยู่และเหมาะสมกับระดับเศรษฐกิจของพวกเขา หรือเข้ากันได้กับความจำเป็นส่วนตัวของพวกเขา

คุณไม่สามารถจะรู้ทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับแต่ละบุคคลในกลุ่มผู้ฟังของคุณ แต่คุณก็สามารถคิดถึงความต้องการส่วนใหญ่ในกลุ่มผู้ฟังของคุณได้ พร้อมกับทูลขอให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ช่วยเหลือคุณให้สอนในจุดที่เป็นสิ่งจำเป็นแก่เขาจริงๆ

พระเยซูทรงเข้าใจผู้ฟังของพระองค์เสมอ พระองค์ทรงรู้จักขนบธรรมเนียมประเพณีของผู้ฟังของพระองค์ และรู้จักแบบอย่างการดำเนินชีวิตของพวกเขา เพราะว่าพระองค์เองก็ทรงเป็นส่วนหนึ่งของพวกเขาเหล่านั้นเอง

พระเยซูทรงมีความรู้ที่มาจากเบื้องบน ซึ่งทำให้พระองค์ทรงรู้ถึงความจำเป็นนานาประการของพวกเขาด้วย

“แต่พระเยซูมิได้ทรงวางพระทัยในคนเหล่านั้น

เพราะพระองค์ทรงรู้จักมวลมนุษย์ และสำหรับพระองค์ไม่มีความจำเป็นที่จะมีพยานในเรื่องมนุษย์ ด้วยพระองค์เองทรงทราบว่ามิอะไรในมนุษย์”
ยอห์น 2:24-25

พระเจ้าทรงสามารถสำแดงสิ่งต่างๆ แก่คุณเกี่ยวกับผู้ฟังของคุณ แต่คุณสามารถพัฒนาความชำนาญในทางปฏิบัติเพื่อช่วยให้คุณให้เข้าใจในจุดนี้

อัครสาวกเปาโลเองก็เคยปฏิบัติเช่นนี้

“ครั้นเปาโลเห็นว่าผู้ที่อยู่ในที่ประชุมสภานั้นเป็นพวกสะดูสีส่วนหนึ่ง และพวกฟาริสีส่วนหนึ่ง ทำหนังสือร้องขึ้นต่อหน้าในที่ประชุมว่า “ดูก่อนท่านพี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าเป็นพวกฟาริสี และเป็นบุตรของพวกฟาริสี ที่ข้าพเจ้าถูกพิจารณาพิพากษา ก็เพราะเรื่องความหวังว่ามีการเป็นขึ้นมาจากความตาย”” กิจการ 23:6

เมื่อเปาโลรับใช้ในหมู่พวกยิว ท่านเน้นความเป็นยิวขององค์พระผู้เป็นเจ้าซึ่งมีภูมิหลังเช่นนั้น ครั้นท่านพูดกับคนโรมันและคนสัญชาติอื่น ท่านก็เปลี่ยนวิธีการเข้าถึงพวกเขาเป็นอีกแบบหนึ่ง

เปาโลรู้ดีถึงความสำคัญของการวิเคราะห์ผู้ฟัง การพูดกับเขาด้วยภาษาของพวกเขาเองและการใช้วิธีการเข้าถึงซึ่งพวกเขาสามารถรับได้

“แต่เปาโลตอบเขาว่า “ข้าพเจ้าเป็นคนยิว” ซึ่งเกิดในเมืองทาร์ซัส แคว้นซีลิเซีย ไม่ใช่พลเรือนของเมืองย้อม ๆ ข้าพเจ้าขอท่านอนุญาตให้พูดกับคนทั้งปวงสักหน่อย”

ครั้นเขาทั้งหลายได้ยินท่านพูดภาษาฮีบรู เขาก็ยิ่งเจียบลงกว่าแต่ก่อน เปาโลจึงกล่าวว่า...” กิจการ 21:39 และ 22:2

วิธีวิเคราะห์ผู้ฟัง

ต่อไปนี้เป็นขั้นตอนบางประการที่ช่วยให้คุณสามารถวิเคราะห์ผู้ฟังซึ่งคุณเตรียมการที่จะสอนพวกเขา

1. อธิษฐานทูลขอพระเจ้าเพื่อทรงเปิดเผยสภาพความจริงฝ่ายวิญญาณของพวกเขา ทั้งในด้านอารมณ์ จิตใจ ร่างกาย และความต้องการทางด้านวัตถุของพวกเขา

“ถ้าผู้ใดในพวกท่านขาดสติปัญญา ก็ให้ผู้หนึ่งทูลขอจากพระเจ้า ผู้ทรงโปรดประทานให้แก่คนทั้งปวงด้วยพระกรุณาและมีได้ทรงดำหิ แล้วผู้หนึ่งก็จะได้รับสิ่งที่ทูลขอ” ยากอบ 1:5

2. เราได้รับการสั่งสอนให้เสาะแสวงหาของประทานฝ่ายวิญญาณ (1 โครินธ์ 12:31) จงทูลขอจากพระเจ้าสำหรับของประทานฝ่ายวิญญาณที่เรียกว่าถ้อยคำแห่งสติปัญญาและถ้อยคำแห่งความรู้ของประทานเหล่านี้เป็นความรู้ที่มาจากเบื้องบนซึ่งเตรียมไว้ให้แก่บรรดามิชน เพื่อแก้ปัญหาของพวกเขาด้วยถ้อยคำแห่งสติปัญญาซึ่งจะช่วยเขาได้มากที่สุด ของประทานในการสังเกตวิญญาณก็เป็นของประทานอีกชนิดหนึ่งซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่พวกเขาอย่างมากด้วย

(เพื่อการศึกษาดูในเรื่องของประทานฝ่ายวิญญาณเหล่านี้ จงศึกษาหลักสูตรของสถาบันฯ ที่ชื่อว่า “การงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์”)

3. ให้ใช้การสังเกตและคลุกคลีกับนักเรียนของคุณบ้าง เพื่อคุณจะได้มีโอกาสเรียนรู้มากยิ่งขึ้น โดยการอยู่ร่วมกับเขาและเฝ้าจับตาดูเขาไปด้วย อ่านพระกิตติคุณและบันทึกย่อๆ ถึงวิธีที่พระเยซูทรงสังเกตพฤติกรรมของสาวกของพระองค์เอง และการสังเกตของพระองค์เช่นนี้มีผลต่อการสอนของพระองค์อย่างไรบ้าง
4. ถ้าคุณกำลังรับใช้อยู่ในชนชาติที่แตกต่างไปจากตัวคุณเอง จงเรียนรู้ทุกสิ่งที่คุณสามารถจะเรียนรู้ได้เกี่ยวกับประชาชนที่นั่นโดยการถามคำถาม การสังเกตและการอ่านหนังสือเกี่ยวกับวัฒนธรรมของเขา
5. ถ้าเป็นไปได้ ให้ไปเยี่ยมเยียนนักเรียนของคุณที่บ้านของเขา คุณจะได้รับความรู้มากยิ่งขึ้นโดยการสังเกตสิ่งแวดล้อมส่วนตัวของเขาด้วย
6. ถ้าคุณกำลังรับใช้กับเด็กๆ พยายามทำความรู้จักกับคุณพ่อคุณแม่ของพวกเขาให้ได้ ถามคุณพ่อคุณแม่ของเด็กเกี่ยวกับความต้องการพิเศษของเด็ก และร่วมกันทำงานกับเขาในจุดเหล่านี้
7. ใช้ข้อแนะนำเพื่อการวิเคราะห์ผู้ฟังซึ่งจัดเตรียมไว้ให้แล้วในส่วนที่เหลือของบทเรียนนี้

ข้อแนะนำเพื่อการวิเคราะห์ผู้ฟัง

จงใช้ข้อแนะนำเพื่อวิเคราะห์ผู้ฟังของคุณ สิ่งต่างๆ ต่อไปนี้มีผลต่อการเรียนรู้ของคุณ

ภาษา

นักเรียนต้องเข้าใจภาษาซึ่งใช้ในบทเรียนที่นำมาสอน มิฉะนั้นก็ควรต้องให้ผู้แปลถ่ายทอดความเสียก่อน

วิเคราะห์ผู้ฟังของคุณ

- พวกเขาพูดภาษาเดียวกับคุณหรือ
- มีบ้างไหมที่ผู้ฟังไม่ได้พูดภาษาเดียวกับคุณ ถ้ามีก็จำเป็นต้องให้มีการแปลเสียก่อน

การศึกษา

ความยากง่ายของบทเรียนจะต้องปรับให้อยู่ในมาตรฐานของระดับการศึกษาของผู้ฟังส่วนใหญ่

นักเรียนบางคนมีการศึกษาจากโรงเรียน ส่วนคนอื่นอาจไม่มี ผู้เรียนบางคนก็เรียนรู้ได้ช้า ส่วนคนอื่นอาจเรียนรู้ได้เร็ว

วิเคราะห์ผู้ฟังของคุณ

- ระดับการศึกษาทั่วไปของนักเรียนของคุณเป็นอย่างไร มีคนที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้บ้างไหม มีระดับประถม มัธยมหรือระดับวิทยาลัยเท่าไร
- คุณมีนักเรียนที่มีปัญหาทางการศึกษาไหม ถ้ามี คุณสามารถจะช่วยเขาจัดการกับปัญหาเหล่านั้นได้อย่างไร

วัฒนธรรม

วัฒนธรรมมีผลกระทบต่อกระบวนการเรียนรู้ ฉะนั้นครูควรยกตัวอย่างที่นักเรียนสามารถจะเข้าใจได้ด้วยวัฒนธรรมของเขาเอง

วัฒนธรรมมีผลกระทบต่อวิธีการคิดของเรา และวิธีที่เรารับรู้โลกที่อยู่รอบตัวเรา นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อบทเรียนนั้นเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมของพวกเขา

วัฒนธรรมเป็นเครื่องชี้คำตอบที่เหมาะสม ตัวอย่างเช่น บางวัฒนธรรมก็ไม่มีแนวโน้มในทางอารมณ์มากเท่าใด แต่บางวัฒนธรรมอาจจะวิธีตอบสนองของนักเรียนที่มีต่อข่าวประเสริฐนั้น พบว่าวัฒนธรรมมีส่วนส่งผลกระทบต่อได้บ่อยครั้งที่เดียว

ในบางวัฒนธรรมก็ไม่ยอมรับที่จะให้ผู้หญิงสอนผู้ชาย หรือไม่ให้ผู้ชายสอนผู้หญิง วัฒนธรรมบางแห่งก็ต้องการให้คุณเป็นที่ยอมรับของผู้อาวุโสหรือผู้นำของเผ่าเสียก่อนจึงจะทำการสอนได้ คุณจำเป็นต้องปรับแนวการแต่งตัวให้เหมาะสมหรือปรับท่าทางต่าง ๆ ให้เป็นที่ยอมรับและเข้ากันได้กับวัฒนธรรมของเขา

เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องเข้าใจและทำงานภายในวัฒนธรรมของเขาให้มากที่สุดทราบเท่าที่ไม่เป็นการขัดกับกฎฝ่ายวิญญาณของคริสเตียน หรือเป็นการประนีประนอมแบบยอมความกับสิ่งมลทินซึ่งอาจขัดกับการเสนอเรื่องราวของข่าวประเสริฐ

วิเคราะห์ผู้ฟังของคุณ

- เขาเป็นตัวแทนของวัฒนธรรมอะไร
- วัฒนธรรมของเขาจะมีผลต่อวิธีการสอนของคุณในด้านใดบ้าง
- วัฒนธรรมของเขาจะมีผลต่อการนำบทเรียนของคุณไปใช้ในชีวิตจริง ๆ อย่างไรบ้าง
- วัฒนธรรมของเขาจะมีผลต่อการตอบสนองของนักเรียนในด้านใดบ้าง
- คุณจำเป็นต้องปรับแผนการสอนหรือท่าทางของคุณ เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของวัฒนธรรมของเขาบ้างไหม

ความสามารถทางกายภาพ

ความสามารถที่เกี่ยวกับร่างกายมีผลกระทบต่อการเรียนรู้ได้ ตัวอย่างเช่น ครูหรือนักเรียนซึ่งไม่สามารถได้ยิน หรือเห็นชัด จะต้องปรับวิธีการสอนเสียใหม่ด้วย

วิเคราะห์ผู้ฟังของคุณ

- ย้ายคนที่มีความยากทางสายตาและการฟังมาไว้ข้างหน้า
- ต้องมั่นใจว่าเครื่องช่วยสอนประเภทเห็นภาพนั้นใหญ่พอให้เห็นชัด
- ถ้าเป็นไปได้หาสามมือสำหรับคนที่เดินไม้ (ภาษาสัญญาณ) มาให้ด้วย

- คุณอาจจำเป็นต้องจัดหาความช่วยเหลือพิเศษสำหรับผู้เรียนที่มีความพิการทางร่างกาย ด้านอื่นๆ
- ใช้ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าในการวางมือรักษาให้เขา

ความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ

ผู้ฟังของคุณอาจประกอบด้วยคนที่ยังไม่รู้จักพระเจ้า ผู้เชื่อใหม่ ผู้เชื่อที่เจริญเติบโตแล้วหรืออาจจะเป็นคนละกันอยู่ในชั้นเรียนที่คุณสอน

เปาโลตักเตือนบางคนที่ยังไม่พร้อมสำหรับ “อาหารแข็งซึ่งเป็นพระวจนะของพระเจ้า” (ความล้ำลึกแห่งความจริงฝ่ายวิญญาณ) คนเหล่านั้นต้องได้รับการเลี้ยงดูด้วย “น้ำนม” แห่งพระวจนะของพระเจ้าชนิดที่ง่าย ๆ (ความจริงเบื้องต้น) ก่อนที่จะเคลื่อนย้ายไปเรียนรู้เรื่องราวทางพระคัมภีร์ที่ลึกซึ้งกว่านั้น (1 โครินธ์ 3:1-2)

วิเคราะห์ผู้ฟังของคุณ

- ผู้ฟังส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ยังไม่รู้จักพระเจ้าหรือเปล่า นี่อาจเป็นไปได้จริงๆ สำหรับการประชุมกลางแจ้งหรือการประกาศแบบที่มีการโฆษณาล่วงหน้าให้รู้กันทั่วทั้งเมือง ถ้าเช่นนั้น เรื่องที่คุณจะพูดให้เขาฟังต้องมุ่งให้กระตือรือร้นของคนที่ยังไม่รู้จักพระเจ้า
- ผู้ฟังส่วนใหญ่เป็นผู้เชื่อใหม่ใช่ไหม ถ้าใช่ พวกเขาต้องการการสอนที่เป็นหลักความจริงขั้นพื้นฐาน
- ผู้ฟังส่วนใหญ่เป็นผู้เชื่อแล้วใช่ไหม ซึ่งข้อนี้อาจเป็นจริงสำหรับการฟื้นฟูหรือการประชุมกลางแจ้งนัดสำคัญๆ เป็นพิเศษซึ่งจัดขึ้นสำหรับสมาชิกของคริสตจักร อย่างไรก็ตาม โปรดอย่าได้เหมาเอาว่าทุกคนที่มาฟังเป็นผู้เชื่อแล้ว ควรให้ออกาสเสมอสำหรับคนที่ต้องการต้อนรับองค์พระเยซูคริสต์ไว้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และผู้ที่ต้องกลับใจใหม่ด้วย
- คุณทราบอะไรบ้างเกี่ยวกับระดับการเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณของพวกเขา

เพศ

ผู้ฟังที่เป็นชายล้วนหรือหญิงล้วน หรือมีปะปนกันอยู่ทั้งชายและหญิงจะมีผลกระทบต่อการสอนหรือไม่

ตัวอย่างเช่น บทเรียนทางพระคัมภีร์เกี่ยวกับเรื่องความรับผิดชอบของสามีที่พึงรักภรรยานั้นก็น่าจะเหมาะสมสำหรับใช้สอนผู้ฟังที่เป็นชายมากกว่าผู้ฟังที่เป็นหญิง

วิเคราะห์ผู้ฟังของคุณ

- ผู้ฟังเป็นผู้ชายล้วนหรือไม่
- ผู้ฟังเป็นผู้หญิงล้วนหรือไม่
- ผู้ฟังมีปะปนกันทั้งชายและหญิงหรือไม่

สถานภาพทางการแต่งงาน

คู่ที่แต่งงานแล้วมักมีปัญหาที่แตกต่างกันและมีความจำเป็นมากกว่าคนโสด คนที่แต่งงานแล้วและคนที่ไม่มี

คู่ที่แต่งงานแล้วและมีลูกก็เผชิญกับสิ่งที่ท้าทายได้มากกว่าคู่ที่แต่งงานแล้วแต่ไม่มีลูก

วิเคราะห์ผู้ฟังของคุณ

วิเคราะห์ผู้ฟังของคุณเพื่อจะรู้ว่ามียุทธศาสตร์อะไรบ้างที่บ่งชี้ว่าเป็น

- คนโสด
- คนที่แต่งงานแล้วและมีลูก
- คนที่แต่งงานแล้วแต่ไม่มีลูก
- คนที่เป็นม่ายและมีลูก
- คนที่เป็นม่ายแต่ไม่มีลูก
- คนที่หย่าแล้วและยังมีได้แต่งงานอีก เป็นฝ่ายเลี้ยงดูลูกแต่ผู้เดียว
- คนที่หย่าแล้วและยังมีได้แต่งงานอีก ไม่มีลูก
- คนที่หย่าแล้ว แต่งงานใหม่แล้ว ไม่มีลูก
- คนที่หย่าแล้ว แต่งงานใหม่แล้ว มีลูก

ระดับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม

ปรับการสอนของคุณให้เข้ากับผู้ฟังส่วนใหญ่ซึ่งถือเป็นตัวแทนข้างมากของระดับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม พระเยซูทรงสั่งสอนผู้หญิงที่ข้างบ่อน้ำอย่างแตกต่างไปจากคนอื่น (ยอห์น 4) ไม่เหมือนกับที่พระองค์ทรงสั่งสอนนิโคเดมัส (ยอห์น 3) หญิงผู้นั้นอยู่ในระดับฐานะทางเศรษฐกิจต่ำกว่าส่วนนิโคเดมัสอยู่ในระดับฐานะที่สูงกว่า

เปาโลกล่าวว่าเราจำเป็นต้องพร้อมเสมอที่จะปรับการสอนของเราประเสริฐให้สามารถสื่อความหมายของข่าวประเสริฐนั้นได้สำเร็จ

“ข้าพเจ้ายอมเป็นคนทุกข์หิวอดอยากเพื่อจะช่วยเหลือเขาให้รอดได้ บ้างโดยทุกวิถีทาง” 1 โครินธ์ 9:22 (ดูข้อ 19-21 ด้วย)

วิเคราะห์ผู้ฟังของคุณ

- ฐานะทางเศรษฐกิจทั่วไปของเขายู่ในระดับอะไร พวกเขาอยู่ในระดับชนชั้นสูง ชนชั้นกลางหรือชนชั้นต่ำ พวกเขามีความจำเป็นทางการเงินมากไหม
- อาชีพของพวกเขามีอะไรบ้าง นักเรียน ผู้รับใช้ นักธุรกิจ คนงานที่มีรายได้ประจำ คนที่ปลดเกษียณจากการทำงานแล้ว แม่บ้าน กรรมกร คนว่างงาน
- พวกเขาอาศัยอยู่ที่ไหน ในเมือง ในหมู่บ้าน พื้นที่ที่ห่างไกลจากการติดต่อ พื้นที่ซึ่งคนยากจนอาศัยอยู่ พื้นที่ของคนที่ระดับสูงอยู่ หรือระดับกลางอยู่ พวกเขาเป็นคนที่มาจากที่

อื่น (ต้องเคลื่อนย้ายบ่อยๆ) หรือเปล่า พวกเขาเป็นคนพเนจรไร้ญาติขาดที่อยู่อาศัยหรือเปล่า

ความจำเป็นส่วนตัว

เป็นความจำเป็นที่จะต้องทราบความจำเป็นของผู้ฟัง ไม่ว่าจะเป็นด้านวัตถุ อารมณ์ สภาพ ฝ้ายวิญญาน จิตใจและร่างกาย ที่สำคัญก็เพราะการทราบเช่นนี้จะเป็นผลดีต่อการก่อให้เกิดความตั้งใจในการเรียน การนำบทเรียนไปประยุกต์ใช้ และในการเรียกให้มีการตอบสนอง

วิเคราะห์ผู้ฟังของคุณ

ต่อไปนี้เป็นปัญหาและความต้องการของมนุษย์

- ความต้องการฝ้ายวิญญาน
 - ความรอด
 - ความมั่นใจในความรอด
 - การได้รับการชำระ/ความบริสุทธิ์
 - การรับบัพติศมาในน้ำ
 - การรับบัพติศมาในพระวิญญานบริสุทธิ์
 - การได้รับการรักษาให้หายโรค/การได้รับการปลดปล่อย
 - ความเป็นผู้ใหญ่ฝ้ายวิญญาน : ตัวอย่างเช่น ของประทานฝ้ายวิญญานต่างๆ ผลของพระวิญญาน การเรียนรู้ถึงน้ำพระทัยของพระเจ้าผ่านทางวิกฤติการณ์ของชีวิต การรู้จักจัดการกับการทดลอง สงครามฝ้ายวิญญาน การอธิษฐาน การเกิดผลฝ้ายวิญญาน เป็นต้น
- ความต้องการฝ้ายอารมณ์
 - ความกลัว
 - ความโดดเดี่ยว
 - ความกดดันและความท้อแท้
 - ความขมขื่น
 - การไม่ให้อภัย
 - การคิดถึงแต่ตนเอง
 - ความโกรธ อารมณ์และปัญหาอื่นๆ ที่เป็นความไม่พอใจอยู่ข้างใน
 - ความเกลียด
 - ความรู้สึกผิด
 - ความอิจฉา
 - การกบฏต่อพระเจ้า
- ความต้องการด้านการเงิน
 - มีรายได้ไม่เพียงพอกับความจำเป็นพื้นฐานในการครองชีพ
 - ต้องการมีงานทำ
- ปัญหาทางร่างกาย

- ความป่วยไข้
- ปัญหาเรื่องน้ำหนัก
- ปัญหาเรื่องท่าทาง
- ปัญหาพิเศษ
 - การหย่า
 - มีแนวโน้มจะฆ่าตัวตาย
 - ความไม่ถูกต้องทางจริยธรรม
 - การทำแท้ง
 - การใช้ยาเสพติด
 - บุหรี่
 - แอลกอฮอล์
 - การเกี่ยวพันกับผีหรือไสเวทมนตร์
 - การมือคดหรืออุปทานในทางร้าย
 - ถูกผีรบกวน/มีผีเข้าสิง
 - ความโศกเศร้า/การเกี่ยวข้องกับความตาย
 - การินทา การบ่นว่า การแข่งสาป ถ้อยคำหยาบคายหรือดูหมิ่นสถานที่เคารพ
 - ลัทธิเทียมเท็จ
 - มีนิสัยและความประพฤติไม่ดี
 - การฝึกรบมเด็ก ๆ

อายุ

เนื้อหาและความยากง่ายของบทเรียนต้องปรับให้เหมาะสมกับอายุของนักเรียน ความตั้งใจและความสามารถในการเรียนรู้ของวัยหนึ่งและอีกรวัยหนึ่งทำให้เกิดช่องว่างระหว่างวัยขึ้นได้

คนที่เคยเรียนถึงวิธีที่คนเราจะเติบโตและมีพัฒนาการทางด้านจิตใจ ทางด้านร่างกาย ทางด้านสังคม ตลอดจนทางด้านฝ่ายวิญญาณมาแล้วจะสามารถพิสูจน์ว่าลักษณะเฉพาะของแต่ละกลุ่มแต่ละวัยนี้แตกต่างกันอย่างไร

ลักษณะเฉพาะหรือคุณสมบัติเหล่านี้เป็นแนวทางทั่วไป ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้กับนักเรียนในกลุ่มวัยบางวัยได้ อย่างไรก็ตามคุณสมบัติบางประการก็อาจแตกต่างกันไปบ้างจากวัฒนธรรมที่ไม่เหมือนกัน

อายุ 2-3 ขวบ

ก. ทางร่างกาย

1. มักชอบเลียนแบบ ชอบที่จะช่วยเหลือเสมอ
2. ชอบเคลื่อนไหวเสมอจนดิ้นอยู่ไม่สุข ต้องการกิจกรรมทั้งทางร่างกายและทางจิตใจคือต้องมีเวลาพักให้เขาเล่นบ้าง
3. มีความอดทนน้อย ระบบประสาทยังอ่อนไหวง่ายอยู่

4. ชอบจับต้องถือสิ่งต่างๆ กระจือหรือล้นมากในการได้หยิบฉวยสิ่งของ
5. ชอบเสียงที่มีจังหวะ
6. กล้ามเนื้อเล็ก ๆ ยังทำงานประสานกันไม่ได้ดี กล้ามเนื้อใหญ่ ๆ ก็กำลังพัฒนาการใช้งานอยู่
7. ขณะที่พวกเขาเล่นอยู่นั้นก็มีการเรียนรู้และเจริญเติบโตพร้อม ๆ กันไปด้วย

ข. ทางจิตใจ

1. ชอบคิดชอบฝัน
2. ตั้งใจฟังจริงๆ คราวละ 3-4 นาทีเท่านั้น
3. ชอบสิ่งที่คุ้นเคยและกล่าวถึงบ่อยๆ
4. รู้คำศัพท์ไม่มาก ชอบเรื่องง่าย ๆ
5. เรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสต่างๆ เช่น การเห็น การได้ยิน การสัมผัส การได้กลิ่น การได้ลิ้มรส
6. พักการเล่าเรื่องนิทานด้วยการร้องเพลงง่ายๆ เป็นการผ่อนคลาย
7. จัดจํารายละเอียดปลีกย่อยได้อย่างซุ่มซบได้หมด
8. บอกอะไรให้ฟังก็เชื่อทุกสิ่ง
9. จะเรียนไม่ได้ดีถ้ามีการเคี่ยวเข็ญซึ่งๆ หน้า
10. มีการพัฒนาบุคลิกภาพของตนเองเป็นส่วนตัวอยู่เสมอ
11. มีความรู้สึกอ่อนไหวง่าย คล้อยตามอารมณ์ของผู้อื่นไปด้วย

ค. ทางสังคม

1. มักจะขี้อายและมีอาการเขินบ้าง เวลาอยู่ต่อหน้าคนมากๆ จะไม่กล้าแสดงอะไรที่เคยทำได้
2. มักวาดภาพความกลัวตามความคิดคำนึงของตนเอง
3. ต้องการให้ครูสนใจตนเองเป็นรายบุคคล
4. ชอบเล่นอยู่คนเดียว ต้องได้รับการเรียนรู้ให้สามารถเล่นกับคนอื่นได้บ้าง
5. มักเห็นแก่ตัว ต้องได้รับการเรียนรู้ให้รู้จักที่จะแบ่งปันและช่วยเหลือผู้อื่นด้วย
6. ชอบเล่นละคร ชอบมีส่วนร่วมได้แสดงออกเป็นตัวหนึ่งตัวใดของละครตามท้องเรื่องบ้าง
7. เป็นนักลอกเลียนแบบตัวฉกาจ
8. ต้องการวินัยชนิดที่อยู่กับร่องกับรอย ไม่ชอบวินัยที่มีการเปลี่ยนแปลงบ่อยๆ
9. มักเบื่อหน่ายได้ง่ายๆ อารมณ์เสียถ้ามีการรบกวน
10. อยากประจบประแจงเอาใจพ่อแม่หรือคุณครู
11. ต้องการความรัก ความเข้าใจ และความมั่นคงปลอดภัยมาก

ง. ทางฝ่ายวิญญาณ

1. รู้จักที่จะขอบคุณและทำให้พระเจ้าพอพระทัย รู้ดีว่าพระคัมภีร์คือหนังสือของพระเจ้า รู้ดีด้วยว่าโบสถ์ก็เป็นบ้านของพระเจ้า
2. คิดถึงพระเจ้าในฐานะที่พระองค์เป็นบุคคลจริง ๆ ที่น่ารักและรักตัวเขาเองมาก

3. สามารถเรียนรู้จักพระเจ้าโดยทางธรรมชาติที่พระองค์สร้าง และจากประสบการณ์ง่าย ๆ ซึ่งกล่าวถึงพระเจ้า
4. ต้องการรับรู้และมีความรู้สึกว่าคุณครูของเขารักเขา และพระเจื่อก็ทรงรักเขา
5. หากได้รับการสั่งสอนที่ถูกต้อง เขาจะมีแต่ความไว้วางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างเต็มขนาดที่เดียว
6. อธิษฐานทันทีที่มีการเข้าใจให้เขาอธิษฐาน
7. เรียนรู้ที่จะเป็นผู้ให้เพราะว่าเขารักพระเยซู

อายุ 4-5 ขวบ

ก. ทางฝ่ายร่างกาย

1. ดูแลตนเองได้มากขึ้น
2. สวมเสื้อผ้าเองได้
3. ชอบกิจกรรมที่มีการปฏิบัติด้วยท่าทางของร่างกาย
4. พุดคุยเก่งขึ้น
5. อาจมีการแสดงอารมณ์แบบโมโหโทโสบ้าง
6. กล้ามเนื้อต่างๆ ก็ยังคงกำลังพัฒนาอยู่
7. มีความอดทนทางร่างกายดีขึ้นแต่ยังไม่มาก

ข. ทางฝ่ายจิตใจ

1. สามารถรับฟังรายการซึ่งไม่สลับซับซ้อนจนเกินไปได้
2. มีช่วงของการตั้งใจฟังเพิ่มขึ้นเป็นเวลาประมาณ 10 นาที
3. มีจินตนาการดีขึ้น
4. มีความเข้าใจเกี่ยวกับเวลาและระยะทางได้บ้างเล็กน้อย
5. ได้รับการเข้าใจให้มีความรักและความเห็นใจผู้อื่นได้ง่าย
6. มีความสามารถทางจิตใจเพิ่มขึ้น
7. เข้าใจความเป็นจริง
8. สามารถท่องจำข้อพระคัมภีร์สั้นๆ ได้
9. พร้อมเสมอที่จะพบกับประสบการณ์ที่ต้องใช้ความคิดและความรู้สึกใหม่ๆ

ค. ทางด้านสังคม

1. พร้อมที่จะพบกับประสบการณ์ใหม่ๆ ทางสังคม
2. เก่งในการเล่นที่ต้องใช้ทักษะบางประการ
3. มีความสามารถในการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นได้ดีขึ้น
4. ชอบเกมส์ที่มีการเล่นร่วมกับผู้อื่น
5. รักษาวินัยได้ดีขึ้น
6. ยังมีตนเองเป็นศูนย์กลางของทุกสิ่ง จำเป็นต้องฝึกอบรมให้เขารู้จักที่จะแบ่งปันให้แก่ผู้อื่นบ้าง

7. เจริญเติบโตขึ้นในมิตรภาพระหว่างเพื่อนฝูง
8. สามารถพัฒนาคุณสมบัติของการเป็นผู้นำได้
9. ถ้ารักก็จะรักอย่างแรงกล้าและปรารถนาที่จะเอาอกเอาใจแต่ผู้นั้น
10. ชอบแสดงออกด้วยท่าทางหรือชอบแสดงเป็นตัวละครตามท้องเรื่อง

ง. ทางฝ่ายวิญญาณ

1. สามารถนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างสุดจิตสุดใจและจริงจัง สามารถได้รับการจูงใจให้ซาบซึ้งในพระเจ้าผ่านทางธรรมชาติอันมหัศจรรย์ที่พระองค์ทรงสร้าง
2. รู้จักอธิษฐานกราบทูลต่อพระเจ้าด้วยวิธีการส่วนตัว
3. เข้าใจว่าพระเจ้ารักและห่วงใยในตัวเขา
4. รู้ว่าการจูงใจไม่เชื่อฟังเป็นบาป
5. สามารถเรียนถึงความจริงแห่งการทรงสถิตอยู่ของพระเจ้า การเกี่ยวข้อของพระองค์ การทรงนำ การจัดเตรียมของพระองค์และสติปัญญาที่มาจากเบื้องบน
6. มีความไว้วางใจตามธรรมชาติก็จริง แต่เด็ก ๆ ต้องได้รับการสั่งสอนให้ไว้วางใจและเชื่อฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า

อายุ 6-8 ปี

ก. ทางฝ่ายร่างกาย

1. อัตราการเจริญเติบโตเริ่มช้าลง
2. มีพลังงานซึ่งสามารถนำออกใช้ได้ฉับพลัน
3. เบื่อหน่ายได้ง่าย ๆ
4. ต้องการกิจกรรมที่ไม่ซ้ำรูปแบบกัน
5. จำเป็นต้องสอนให้เด็ก ๆ เรียนรู้ว่าเมื่อเริ่มต้นทำสิ่งใดไปแล้ว เขาควรจะทำสำเร็จเป็นอย่าง ๆ ด้วย
6. ชอบขันอาสาหยิบถือหรือแบกหามสิ่งของ

ข. ทางด้านจิตใจ

1. ตื่นเต้นง่ายและมีความเห็นใจผู้อื่นง่าย
2. ชอบได้รับความรักเป็นพิเศษและชอบให้มีการแนะนำแก่เขาเป็นพิเศษด้วย
3. มีจินตนาการกว้างไกลและมีเหตุผลมากขึ้น
4. เรียนรู้ผ่านทางระบบประสาทสัมผัสต่างๆ ทางประสบการณ์และถ้อยคำ
5. ชอบเรื่องราวในพระคัมภีร์ที่แสดงให้เห็นฤทธานุภาพของพระเจ้า
6. ชอบให้มีการแก้ปัญหาทางจิตใจด้วยการปลอมใจด้วยคำพูดที่เข้าใจเขา
7. เรียนรู้ที่จะเป็นผู้เลือกด้วยตนเอง
8. ท่องจำถ้อยคำได้ง่ายกว่าให้ใช้ความคิด
9. เริ่มต้นที่จะซาบซึ้งในภูมิหลังของวิชาภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์

ค. ทางด้านสังคม

1. เติบโตขึ้นภายใต้คำชมเชยเมื่อเขาทำสิ่งที่ถูกต้อง
2. ต้องการการฝึกอบรมที่พร้อมไปด้วยความช่วยเหลือ ความใจดีมีเมตตา การทำงานร่วมกัน การไม่เห็นแก่ตัว การพิจารณาอย่างรอบคอบ
3. มีการลอกเลียนแบบจากผู้ใหญ่และต้องการให้ผู้ใหญ่ยอมรับในตัวเขา
4. สนุกสนานไปกับเรื่องราวที่เกี่ยวกับเด็ก ๆ อายุในวัยเดียวกันกับเขา
5. บางครั้งก็เกิดมีการพยศขึ้นมา มีการกุเรื่องไม่จริงชนิดเป็นตุเป็นตะ
6. ชอบกิจกรรมที่ทำเป็นกลุ่มแบบไม่ต้องการประกวดประชันกันมากนัก
7. รู้จักเลิกคบเพื่อน แต่มักเปลี่ยนเพื่อนที่สนิทที่สุดอยู่บ่อย ๆ

ง. ทางฝ่ายวิญญาณ

1. ได้ประโยชน์จากการสังเกตตัวอย่างจากผู้ที่มีการเติบโตทางฝ่ายวิญญาณ
2. สามารถที่จะรู้ซึ่งและตระหนักถึงความรักของพระเจ้าและการยกโทษบาปของพระองค์
3. เรียนรู้ที่จะเคารพนับถือโดยดูจากคำสั่งสอนของครูและตัวอย่างที่ครูทำซึ่งสอดคล้องกันกับคำสอน
4. บ่อยมากที่เด็กในวัยนี้พร้อมที่จะต้อนรับองค์พระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเขา
5. เรียนรู้ที่จะอธิษฐานและมีชีวิตอยู่เพื่อพระเยซูคริสต์ได้
6. แก้ปัญหาด้วยการเปิดพระคัมภีร์เพื่อเข้าเฝ้าและหาคำตอบจากพระวาทะพระเจ้าได้
7. จำเป็นต้องได้รับการสั่งสอนให้รับสารภาพบาปอย่างฉับพลัน
8. อยากรู้ อยากเห็นเกี่ยวกับความตาย
9. ชอบแสดงและมักจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับมิชชันนารี

อายุ 9-11 ปี

ก. ทางฝ่ายร่างกาย

1. เป็นระยะที่ช่วงชีวิตมีสภาวะทางสุขภาพดีที่สุด
2. กระฉับกระเฉงคล่องแคล่วว่องไวและร่าเริงเต็มที่
3. เติบโตขึ้นอย่างอิสระเสรี
4. ไม่ค่อยจะเป็นระเบียบเรียบร้อยนัก
5. ชอบกิจกรรมกลางแจ้ง
6. เติบโตขึ้นอย่างพอเหมาะพอควร (ค่อยเป็นค่อยไป)

ข. ทางด้านจิตใจ

1. สามารถใช้พระคัมภีร์เพื่อหาข้ออ้างอิงและใช้เป็นทางคลี่คลายปัญหาได้ รู้จักใช้แผนที่และใช้พจนานุกรมเป็นแล้ว
2. มีความสามารถในการจำดีมาก มีไหวพริบว่องไว รู้จักที่จะวิจารณ์งานของตนเอง
3. พัฒนาความคิดความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเวลาและยุคสมัยได้ดีขึ้น
4. สนใจในปัญหาต่างๆ
5. กระจายใคร่รู้ข้อมูลและรายละเอียด และกระตือรือร้นเสมอ

6. มีความสนใจในหลายสิ่งหลายอย่าง สามารถแต่งบทกวีและแต่งเรื่องได้
7. มีความคิดสร้างสรรค์ถ้าคุณยอมเสียเวลาให้เขา ให้ความสนใจแก่เขาและเข้าใจเขา
8. ชอบตรวจสอบความเจริญก้าวหน้าของตัวเอง
9. มีความสนใจในธรรมชาติและรู้จักหุนหันใจผู้อื่น
10. มีพลังในการเอาใจจดจ่อต่อสิ่งต่างๆ ได้นานขึ้น

ค. ทางด้านสังคม

1. สามารถรับการกระตุ้นและมีกำลังใจที่จะปรับตัวให้มีมาตรฐานสูงขึ้นได้
2. สนใจในความยุติธรรม
3. ชอบที่จะมีส่วนร่วมในชั้นเรียน
4. ชอบมีเพื่อนเป็นเพศเดียวกับตนเองมากกว่า ไม่ชอบเพศตรงข้าม
5. มีความจงรักภักดีต่อกลุ่มที่ตนเองสังกัดอยู่
6. ชื่นชมยินดีในตัวผู้นำ
7. ควรได้รับการสั่งสอนให้รู้จักเคารพในเรื่องสิทธิอำนาจ
8. มีความเหนียวอายุน้อยกว่าเมื่อตอนอายุน้อยกว่านี้

ง. ทางฝ่ายวิญญาณ

1. พร้อมที่จะรับความรอด
2. ตอบสนองต่อการสอนเรื่องการเจริญเติบโตในพระคริสต์
3. สามารถเข้าใจในความจริงเกี่ยวกับคำสอน
4. ต้องการคำหนุนใจเกี่ยวกับการเสียสละในชีวิตประจำวัน
5. มีความสนใจในตัวบุคคลอย่างมีชีวิตชีวา
6. สนใจในการชนะจิตใจบุคคลในครอบครัวของตนเองและเพื่อนบ้าน

อายุ 12-14 ปี

ก. ทางฝ่ายร่างกาย

1. เจริญเติบโตอย่างรวดเร็วและไม่เท่ากันแล้วแต่บุคคลเป็นรายๆ ไป
2. เด็กผู้หญิงมีแนวโน้มที่จะเป็นผู้ใหญ่เร็วกว่าผู้ชาย
3. รู้สึกอึดอัดเขินอายกับความงุ่มง่ามเนื่องด้วยความเจริญเติบโตทางร่างกายที่ยังไม่สมบูรณ์
4. มักโหมกำลังเต็มที่ไม่ว่าจะเล่นอะไรและอ่อนเพลียง่าย
5. เป็นช่วงอายุที่มักประสบกับความกดดันและความยุ่งยากมากที่สุดในชีวิต

ข. ทางด้านจิตใจ

1. มีความคิดที่แหลมคม มีความสามารถจดจำได้ดีเยี่ยมหากได้รับการเร้าให้สนใจในสิ่งนั้น
2. มีอารมณ์ขบขันชัดเจนมาก
3. ชอบเพื่อน มักวาดภาพตนเองเป็นวีรบุรุษหรือวีรสตรี

4. มีการตอบรับทางอารมณ์มากยิ่งขึ้นกว่าวัยใด ๆ
5. ต้องการเป็นผู้ตัดสินใจในชีวิตของตนเอง
6. มีอารมณ์อ่อนไหวง่าย เปิดเผย มีอารมณ์รุนแรงสูงสุดต่อทุกๆ เรื่อง มักวิพากษ์วิจารณ์ อยู่เสมอ มักถือรั้นเป็นกบฏได้ง่าย

ค. ทางด้านสังคม

1. อาจจะมีบอบช้ำจากความจงรักภักดีให้ผู้อื่นที่เขาชื่นชมอย่างจริงจังได้ง่ายๆ หันเหจากที่เคยจงรักภักดีบุคคลในบ้านไปยังโรงเรียน อาจเป็นคุณครูหรือใครก็ได้
2. ชอบสนใจที่จะติดตามคนหนุ่มมากไป
3. หิวกระหายหา “ประสบการณ์” ที่เห็นได้ชัดคือชอบทำตัวเด่นไม่เหมือนใคร
4. กลัวว่าใครจะมองว่าเขายังเด็กอยู่ พยายามทำทุกสิ่งทุกอย่างที่เขาทำกัน
5. เริ่มสนใจในเพื่อนต่างเพศ
6. กระหายใคร่จะเป็นคนสำคัญ อยากจะเอาชนะเพื่อน อยากเป็นหนึ่งของแก๊งใดแก๊งหนึ่ง (แก๊ง = กลุ่ม หมู่ พวก ของคนที่บางสิ่งคล้ายๆ กัน – ผู้แปล)

ง. ทางฝ่ายวิญญาณ

1. จับตาดูวัยรุ่นที่โตกว่าเพื่อลอกเลียนความเป็นผู้นำ
2. อยู่ในวัยที่สงสัยและอยากรู้จนมีแต่คำถามมากมายในใจ
3. ต้องรับรู้ถึงความจำเป็นเรื่องความรอดและต้องมีความมั่นใจในความรอดนั้น
4. ต้องการการแนะนำ

อายุ 15-18 ปี

ก. ทางฝ่ายร่างกาย

1. พ้นจากความงอแงของวัยรุ่นในด้านร่างกาย
2. กำลังสร้างนิสัยและรูปแบบทางกายภาพให้มั่นคงขึ้น
3. เอาใจใส่ต่อบุคลิกภาพส่วนตัวในการปรากฏกาย
4. เป็นที่ดึงดูดความสนใจของเพศตรงข้าม

ข. ทางด้านจิตใจ

1. รู้จักพัฒนาอำนาจการใช้เหตุผลได้ดีขึ้น
2. จดจำสิ่งที่เป็นความคิดเห็นได้มากกว่าคำพูด
3. มีความคิดฝันที่ดีเลิศแบบอุดมคติและเป็นไปในแนวสร้างสรรค์
4. สามารถควบคุมจินตนาการด้วยเหตุผลและการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ

ค. ทางด้านสังคม

1. ชอบการบริหารและอยากเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบแบบผู้นำ

2. ต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม
3. ต้องการเป็นที่ยอมรับของคนอื่นที่อยู่ในวัยเดียวกัน
4. สงสัยเหลือเกินว่าอนาคตจะเป็นอย่างไร
5. มีความปรารถนาอันแรงกล้าเพิ่มขึ้นที่จะช่วยเหลือผู้อื่น
6. พยายามดิ้นรนที่จะควบคุมอารมณ์ของตนเอง
7. เสาะหาสิ่งตื่นเต้นระทึกใจ
8. มีแนวโน้มที่จะอารมณ์เสียได้ง่ายๆ
9. ต่อต้านสิทธิอำนาจ
10. ใฝ่หาความปลอดภัยมั่นคง

ง. ด้านจิตวิญญาณ

1. มักจะมีความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ในเรื่องฝ่ายวิญญาณ
2. ตอบสนองอย่างรวดเร็วต่อสิ่งยั่วยุทางอารมณ์
3. ต้องการความเป็นคริสเตียนส่วนตัวซึ่ง “ใช้การได้” จริงๆ

ผู้ใหญ่

ก. ทางฝ่ายร่างกาย

ร่างกายของผู้ใหญ่นั้นเติบโตเต็มที่ทั้งขนาดและส่วนสูง มีความสามารถทางร่างกายที่จะนั่งนิ่งๆ ได้ยาวนานกว่าเด็กที่ยังเล็ก

ผู้ใหญ่มีอายุสูงขึ้นอาจต้องต่อสู้กับปัญหาสุขภาพมากกว่าผู้ใหญ่ที่อายุน้อยกว่า ผู้ใหญ่อาจกังวลเกี่ยวกับสภาพที่ปรากฏทางกายภาพและความสามารถ หากเขาไม่ได้ปรับตัวให้เข้ากับสภาพปกติของวัฒนธรรมที่เขาอยู่

ข. ทางด้านจิตใจ

ความสามารถทางจิตใจ ทำที่ และคุณค่าได้รับการปลูกฝังอย่างดีแล้ว เพราะผู้ใหญ่เป็นวัยที่ตั้งมั่นคงในวิถีชีวิตของเขามากกว่า และเป็นการยากมากที่จะให้ผู้ใหญ่เปลี่ยนแปลงความคิดหรือทำที่ โดยทั่วไปแล้วในขณะที่อายุเพิ่มขึ้นนั้นผู้ใหญ่ดูเหมือนว่าการที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่นั้นยากกว่าวัยอื่น

ขอบเขตของการตั้งใจของผู้ใหญ่มีมากกว่าของเด็ก ผู้ใหญ่สามารถเรียนบทเรียนที่ยากขึ้นและเข้าถึงประเด็นที่แตกต่างกันได้มากขึ้นด้วย

ผู้ใหญ่ส่วนมากที่สุดมักมีความเข้าใจในภาษาและวัฒนธรรมเป็นอย่างดี

ส่วนมากแล้วผู้ใหญ่ชอบการเรียนรู้ความคิดได้ดีกว่าการท่องจำข้อเท็จจริง

ค. ทางด้านสังคม

ปกติผู้ใหญ่ส่วนมากได้ตั้งรกรากอยู่ในสังคมและเศรษฐกิจในระดับใดระดับหนึ่งแล้ว เพื่อนส่วนใหญ่ของพวกเขาตามปกติก็จะมีระดับเดียวกันกับเขา ก็มีบ้างที่บางคนกำลังตะเกียก

ตะกายที่จะปรับปรุงตนเองให้ก้าวไปสู่สถานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่สูงขึ้นไปอีก แต่ส่วนมากก็ได้อีกแล้วหรือตั้งใจจะเลือกคบหาสมาคมกับเพื่อนในระดับที่เขาพอใจในไม่ช้านี้

ง. ทางฝ่ายวิญญาณ

ผู้ใหญ่ต้องการการแนะนำฝ่ายวิญญาณในการตัดสินใจครั้งใหญ่และสำคัญ ตัวอย่างเช่น การแต่งงาน การรับใช้ การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และการเลือกอาชีพ เป็นต้น พวกเขาต้องการการแนะนำในการเลือกคู่ครองและด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว

ผู้เชื่อทั้งหลายก็ต้องการคำแนะนำขั้นต่อไปในการเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ เพื่อที่จะมีส่วนร่วมในงานรับใช้ของคริสตจักรอย่างกระตือรือร้น ฉะนั้นพวกเขาจำเป็นที่จะต้องค้นหาค้นพบของประทานฝ่ายวิญญาณและรู้จักที่จะใช้ด้วย

ฝ่ายผู้ที่ไม่เชื่อก็จำเป็นที่จะต้องได้ยินพระกิตติคุณและได้รับการนำพาให้มาถึงความรอด

ปัญหาทางวินัย

เมื่อทำงานกับเด็ก ๆ บางครั้งคุณอาจประสบกับปัญหาทางวินัย เด็กที่มีปัญหาทางวินัยเขาอาจปฏิเสธที่จะยอมฟัง ไม่เชื่อฟัง ก่อให้เกิดการแตกแยกยุ่งเหยิงและชอบรบกววนผู้อื่น

ต่อไปนี้เป็นแผนภูมิที่จะช่วยให้คุณจัดการกับปัญหาทางวินัยธรรมดา ๆ ได้

เมื่อนักเรียนกระทำตัวเช่นนั้น

นี่คือสิ่งที่คุณสามารถจะแก้ไข

	เป็นแบบอย่างที่ดี	ยกตัวอย่างที่ดี	ให้รางวัลสำหรับการประพฤติที่ดี	พูดคุยกับนักเรียนเป็นส่วนตัว	ให้ความสนใจนักเรียนคนนั้นเป็นพิเศษ	ให้นักเรียนรู้ว่าครูคาดหวังอะไรในตัวเขาไว้บ้าง	ปรับปรุงบทเรียนให้เป็นที่น่าสนใจยิ่งขึ้น	ขอให้นักเรียนที่ติดยอมมาเป็นเพื่อนแก่เขา	สืบหาข้อมูลจากภูมิหลังของเขา	มอบความรับผิดชอบให้นักเรียนมากขึ้น	แนะนำโครงการของชั้นเรียน	อธิบายต่อเขา
เข้าเรียนไม่สม่ำเสมอ	X		X	X			X					X
ไม่ตั้งใจเรียน					X		X		X		X	X
เรียนได้ช้า					X	X	X				X	X
ขี้แยมากเกินไป				X	X			X	X			X
ชอบที่จะ "แสดงออกมากเกินไป"									X	X		X
แสดงกริยาว่าไม่ถูกกันกับเพื่อน มักเป็นปฏิปักษ์ต่อคนอื่น								X		X		X

พยายามวางอำนาจเพื่อกดขี่ผู้อื่น						X			X	X		X
หยอหยางและเฉื่อยชาเสมอ	X	X		X		X			X			X
ขาดความเคารพ	X	X		X					X			X
ไม่มาร่วมนมัสการที่คริสตจักร	X	X	X	X	X			X				X
ดูเหมือนจะมีความก้าวร้าวมากเกินไป			X						X	X		X

ชื่อ _____

บททดสอบตนเอง บทที่ 8

1. เขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญของบทนี้จากความทรงจำ

.....

.....

.....

2. “วิเคราะห์ผู้ฟัง” หมายความว่าอย่างไร?

.....

.....

.....

3. ทำไมการวิเคราะห์ผู้ฟังจึงสำคัญ

.....
.....
.....
.....

4. สรุปขั้นตอนในการวิเคราะห์ผู้ฟัง

.....
.....
.....

5. เลือกกลุ่มวัยที่คุณได้สอนไปแล้ว หรือวางโครงการที่จะสอนทบทวนบุคลิกลักษณะเฉพาะของกลุ่มวัยที่คุณเลือกตามที่กล่าวไว้ในบทเรียนนี้ เขียนสรุปเกี่ยวกับนักเรียนในกลุ่มวัยนี้

.....
.....
.....

6. เลือกปัญหาทางด้านวินัยจากที่มีอยู่ในรายการของแผนภูมิในหน้า 118 เขียนสรุปถึงวิธีที่คุณจะจัดการกับปัญหานี้

.....
.....

คำตอบบททดสอบ บทที่ 8

1. “แต่พระเยซูมิได้ทรงวางพระทัยในคนเหล่านั้น
เพราะพระองค์ทรงรู้จักมวลมนุษย์ และสำหรับพระองค์ไม่มีความจำเป็นที่จะมีพยานในเรื่องมนุษย์ ด้วยพระองค์เองทรงทราบว่ามิอะไรในมนุษย์” ยอห์น 2:24-25
2. “ผู้ฟัง” คือ กลุ่มของคนที่คุณจะสอน
“วิเคราะห์” บางสิ่งบางอย่างก็คือเพื่อที่จะศึกษาถึงรายละเอียดเพื่อที่จะตรวจสอบอย่างรอบคอบถึงลักษณะเฉพาะของสิ่งนั้น เพื่อที่จะศึกษาส่วนต่างๆ ของสิ่งนั้นทั้งหมด
“วิเคราะห์ผู้ฟัง” หมายถึง ศึกษาบุคลิกลักษณะเฉพาะของคนในกลุ่มที่คุณจะสอนเขา
3. การวิเคราะห์ผู้ฟังมีความสำคัญเพราะว่ามีหลายสิ่งที่มีผลต่อการเรียนรู้ เช่นภาษา การศึกษา วัฒนธรรม ความสามารถทางร่างกาย ความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ เพศ สถานภาพทางการแต่งงาน สังคมและระดับเศรษฐกิจ ความต้องการส่วนบุคคลและอายุ เป็นต้น

4. เปรียบเทียบคำสรุปของคุณกับการอธิบายในหน้า 104-105
5. เปรียบเทียบคำสรุปของคุณกับที่ให้ไว้ในกลุ่มอายุที่คุณเลือกที่จะเขียนถึง
6. เปรียบเทียบคำสรุปของคุณกับคำแนะนำที่ให้ไว้สำหรับการจัดการกับปัญหาที่เฉพาะเจาะจง ซึ่งคุณได้เลือกไว้

เพื่อการศึกษาต่อไปด้วยตนเอง

1. พระเยซูทรงมีอัครสาวกถึง 12 คน จงใช้ความชำนาญที่คุณได้เรียนรู้ในบทนี้ เพื่อวิเคราะห์ผู้ฟังกลุ่มนี้ คุณจะพบรายละเอียดของอัครสาวกทั้ง 12 ใน มัทธีว มาระโก ลูกา ยอห์น และหนังสือกิจการของอัครทูต
2. วิเคราะห์ผู้ฟังที่คุณวางแผนที่จะสอน
3. ศึกษาบทเรียนซึ่งพระเยซูทรงสอนไว้แก่นิโคเดมัส ใน ยอห์น 3 และแก่หญิงที่บ่อน้ำในยอห์น 4 ฝ่ายหนึ่งเป็นคนชั้นสูงและมีเชาว์ปัญญา อีกฝ่ายหนึ่งเป็นคนชั้นต่ำ วิธีการสอนที่พระองค์ทรงใช้ต่างกันอย่างไร เนื้อหาสาระของบทเรียนต่างกันอย่างไร มีอะไรบ้างที่คล้ายคลึงกัน

